

„Źle mówić i pisać znaczy krzywdzić swoją mowę, tych którzy ją budowali”
Janusz Korczak

Międzynarodowy D z i e ń Języka Ojczystego

21 luty

K J A C B Q f N f y v
s a v y Z s H i w l s G v B Q A
M t G

wziąć

✓ wziąć

umię
✓ umiem

[włanczać]

✓ [włączyć]

z

przed

✓ sprzed

bynajmniej

✓ zamiast przynajmniej

wg.

✓ wg

spowrotem

✓ z powrotem

okres

czasu

napewno

suotr

A niechaj narodowie
wždy postronni znają,
iż Polacy nie gęsi,
iż swój język mają.

21 lutego obchodzimy **Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego**. To coroczne święto zostało ustanowione przez UNESCO w dniu 17 listopada 1999 roku. Data obchodów nawiązuje do tragicznych wydarzeń z 1952 roku, kiedy to pięciu studentów uniwersytetu w Dhace (Bangladesz) zginęło podczas demonstracji. Jej celem była walka o nadanie językowi bengalskiemu statusu języka urzędowego. Ostatecznie cel ten osiągnięty został w 1956 roku, a zabici studenci zostali uhonorowani przez swoich rodaków. Historia rzadko zna przypadki, w których ludzie poświęcali życie za swój język ojczysty. Międzynarodowy Dzień Języka Ojczystego to święto narodowe w Bangladeszu, w tym dniu mieszkańcy składają kwiaty pod Pomnikiem Męczenników i jego replikami.

To właśnie Bengalczycy Rafiqul Islam i Abdus Salam mieszkający w Vancouver w Kanadzie napisali list do sekretarza ONZ Kofiego Annana, prosząc go o podjęcie kroków na rzecz uratowania języków świata przed wyginieciem. Ich prośba była początkiem powstania Międzynarodowego Dnia Języka Ojczystego.

Celem święta jest uświadomienie, jak wielka jest różnorodność i wartość języków ojczystych: regionalnych, narodowych, oficjalnych i nieoficjalnych, tych mających ogromny zasięg i tych użytkowanych tylko przez nielicznych.

Najwięcej ludzi – ponad miliard 700 milionów – posługuje się językiem angielskim. Drugie miejsce zajmuje chiński, którego obecnie używa około miliard 400 milionów ludzi. W pierwszej dziesiątce znalazły się również: hindi, arabski, hiszpański, francuski, rosyjski, portugalski, bengalski i japoński.

Polszczyzną posługuje się ponad **40 milionów** ludzi w Polsce i poza jej granicami. To między innymi za sprawą wspólnego języka ludzie, którzy żyją w różnych częściach świata, należą do różnych środowisk czy pokoleń – czują, że należą do jednej wspólnoty.

ŻURU GAR

**Żaba warzy żuru gar,
a pod garem drżący żar.**

**Żur wrze w garze,
gar na żarze,
to się skończy na pożarze!**

**Aż żółw zrzęda rzecze szczerze:
– Niech się żaba żaru strzeże!**

**Smaży żaba smardzów wór,
w garze wrze gorący żur.**

**Żółwik żabę żerdzią żga:
– Niechże żaba żuru da!**

**Żółw zażera wrzący żur,
żaba żuje smardzów wór.**

**Pusto w garze,
żółw się maże,
już nie zrzędzi o pożarze:**

**– Postaw, żabo, gar na żar.
Zróbże jeszcze żuru gar!**

**Żaba warzy żuru gar,
a pod garem drżący żar.**

**Żur wrze w garze,
gar na żarze,
to się skończy na pożarze...**

W GĄSZCZU SZCZAWIU

**W gąszczu szczawiu we Wrzeszczu
klaszcą kleszcze na deszczu,
szepcze szczygieł w szczelinie,
szczeka szczeniak w Szczuczynie,
piszczy pszczoła pod Pszczyną,
świszcze świerszcz pod leszczyną,
a trzy pliszki i liszka
taszcą płaszcze w Szypliszkach.**

facebook.com/polszczyzna

ŁAMAŃCE JĘZYKOWE

Król Karol
kupił królowej Karolinie
korale koloru koralowego.

W Szczębrzeszynie
chrząszcz brzmi
w trzcinie.

Czy tata czyta
cytaty Tacyta?

Jerzy nie wierzy, że na wieży
jest dużo jeży.

Szedł Sasza
suchą szosą.

BYCZKI

**W Trzebiszewie trzmiel trze trzciny,
trzeszczą w Tczewie trzy trzmieliny,
a trzy byczki znad Trzebyczki
z trzaskiem trzepią trzy trzewiczki.**

BĄK

**Spadł bąk na strąk,
a strąk na pąk.
Pękł pąk,
pękł strąk,
a bąk się zląkł.**